

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr H. Bergema, Karoëni; Dr F. A. den Boeft, Rotterdam; Dr E. T. v. d. Born, Heemstede; Mr A. Bouman, Rotterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Mevr. W. Cremer-de Vries, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. v. Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr J. H. Hagenbeek, Zwolle; Dr J. van Herksen, Ermelo; Dr B. Holwerda, Amersfoort; A. Janse, Biggelerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. L. Koole, Vreeland; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr J. v. d. Linden, Poerworedjo; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Mevr. C. E. Th. Luijkenaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meina, Groningen; Dr H. Mulder, Deventer; Dr A. Ringnalda, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wanswold; Dr J. Smelik, 's-Gravenhage; Dr H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wollega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia Pa.; Dr C. Veenhof, Haarlem; Drs M. B. v. 't Veer, Groningen; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr H. J. Westerink, Leiden; Dr D. K. Wielenga, Capelle a. d. IJssel; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage; Dr S. U. Zuidema, Solo.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes.
Telefoon No. 58. — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Hemelvaartsdag. — Uit de Schrift: Vrij als Sara, doch in de woestijn als Hagar (Openb. 12:6a). — Kerkelijk leven: De scheuring in Amerika, I. De hereeniging der chr. geref. en prot. geref. kerken, I. Geloof en wetenschap. Confoederatie, of hiërarchie? (I). Persopolie in vroeger tijd. De groote catechismus van Zacharias Ursinus, XXXV. — Even parkeer: De heden-daagsche ouderdom. — Pop-wetensch. schetsen: In Kuiper's lijn, X. — Litt. en kunst: Een folkloristische roman. — Geestelijke adviezen: Ben ik wedergeboren? — Perschoonw. — Kerknieuws. — Bijlage: Heidelb. catechismus blz. 97-104.

HOOFDARTIKEL

Hemelvaartsdag.

Ons vleesch in den hemel.

Wanneer Christus voor de oogen Zijner jongeren van de aarde opvaart naar den hemel, vervult Hij de groote paradijswet voor alle vleesch des menschen.

Op den eersten dag van menschenleven formeerde God den mensch uit het stof der aarde en in zijn neusgaten blies Hij den adem des levens. En God stelde den mensch in een hof, geplant in Eden.

Deze hof was de hemel niet.

De hemel is de woonplaats Gods. Vandaar verschijnt God in het paradijs, de woonplaats der menschen.

Er was een afstand tusschen den hemel, de woonplaats van God, en de schoone goede aarde, waar geen doornen en distelen groeiden nog, en waar mot en roest nog niet verdierven, en waar geen dief inbrak om te stelen, en waar geen zieke kreunde en geen graf gedolven was. Op deze aarde was „ons vleesch“; het werd gedragen door Adam en Eva. En het was niet in den hemel.

Maar wat was nu de paradijswet aangaande dit vleesch? Dat het voor den hemel geschapen was.

De hemel is van het begin af bestemd geweest tot het opnemen van den mensch; en dan niet van den mensch als een abstractie, en ook niet alleen van den mensch naar de ziel, die — indien hij in leven en sterven met ziel en lichaam het eigendom des Heeren Jezus is — na het aardsche leven van stonden aan tot Christus in den hemel wordt opgenomen. Maar de hemel is van het begin af bestemd geweest tot het opnemen van den mensch met al zijn levensverbanden, ook met zijn banden aan deze aarde. De hemel moest de aarde in zich opnemen. En de mensch moest in den hemel vinden zijn eeuwig huis.

Zoo had de eerste Adam een hemelsche roeping.

En hij had de belofte van den hemel.

En het verwerven van deze belofte in verbonds-gehoorzaamheid kan voor den eersten mensch niet geweest zijn een scheiden van de aarde in den zin, waarin de zaligen, die in den Heere sterven, scheiden van deze wereld. Het moet geweest zijn een berging van het aardsche leven en ook van het vleesch des menschen in de heerlijke hoede van den hemel.

God schiep den mensch. En Hij plaatste hem op deze aarde, waar hij nóg woont. Maar God plaatste hem daar om hem eeuwig in den hemel te zetten. Dat zou zijn, als God ten grooten loon op 'smenschen verbondstrouw aan zijn Schepper en Vader en Souverein en eenigen God, iets nieuws zou maken; het in de verzoeking staande gebleven menschenkind verrassen zou door Zijn weldadigheid.

Zoo was in het begin gesteld de orde van hemel en aarde en van ons uit het stof der aarde genomen vleesch.

Doch door den val en de ongehoorzaamheid onzer eerste voorouders, Adam en Eva, in het paradijs, is deze gestelde orde gebroken op het moment, dat zij braken het verbond.

Voor de verhouding van hemel en aarde, en het vleesch des menschen, wil dit zeggen, ten eerste, dat de oorspronkelijke afstand tegenstelling werd; de afstand werd middel van Gods loorn; en ten tweede, dat God van ons vleesch gezegd heeft: stof zijt gij, tot stof zult gij wederkeeren.

Sinds wil de zondaar het zich gemakkelijk maken en de paradijswet aangaande het vleesch des menschen schielijk vergeten. Hij zegt in alle toonaarden: spreek mij niet van den hemel! Geef ons de aarde en haar volheid. Spreek mij niet van het naar den hemel gaan; laat ons eten en drinken en vrolijk zijn.

Daarin werkt de zondeval na. De kwade vrucht schiet op uit den wortel van de keuze tegen God en het hoonen van Zijn verbond met de beloften. Wat gemeenschap zou er zijn tusschen ons vleesch en den hemel? Misschien — en laat den mensch dan maar die liefhebberij; een luxe, die kan worden geduld, zolang zij geen „aards-gevaarlijke“ vormen aanneemt — is er gemeenschap tusschen wat men „de ziel“ noemt en den hemel. Maar uw vleesch, uw uit-het-stof-der-aarde-zijn, uw verbondenheid aan de aarde, uw band aan ras en bloed en bodem heeft zijn doel hier; deze grootheden mogen hier hun triumpfen vieren in de volksge-meenschap, in de staatsgrootheid, in de lusten der liefde, in de zelfhandhaving der driftuitingen. Velen zeggen het eenvoudiger: werk maar, en voed u goed en wees een braaf burger en een goed lid van de maatschappij; dat is het leven! En wie denkt, dat na het sterven een hemel komen kan, hij doet verstandig „godsdiensig“ te zijn. Maar wat heeft de aarde, en wat heeft ons vleesch daarmee van doen?

Uit dat vergeten van de paradijswet aangaande ons vleesch levend, zoekt het menschedom nog slechts wat op de aarde is, wat hier dan nog schijnt te kunnen en te moeten.

Maar onze Heere Jezus Christus heeft ook deze paradijswet vervuld. Hij is, als een kind, des vleesch en des bloeds deelachtig geworden. Als een kind is Hij op aarde gekomen. In de woonplaats der menschen en in het vleesch der menschen wilde Hij de tweede Adam zijn.

En dat in de bedeeeling na den zondeval.

Christus stond onder de wetten, die voor den eersten Adam golden en Hij bukte Zich onder de straffen, die deze eerste Adam had verdiend. Hij kende ten volle den afstand tusschen den hemel en de aarde, waarop Zijn discipelen geen schatten moesten vergaderen. En Hij wist van Zijn vleesch, dat het als het gras is en als de bloem des velds, die heden bloeit en morgen in den oven wordt geworpen; Zijn lichaam zou worden verboden en Zijn bloed moest worden vergoten. Hij zou worden gelegd in het stof des doods.

Maar Hij droeg bij dat alles het heilig ambt en deed den wil des Vaders. Hij wist van de orde van hemel en aarde, en van ons vleesch, dat Hij had aangenomen door de werking van den Heiligen Geest uit de maagd Maria. Hij leefde op de aarde met den hemel voor oogen. Hij viel van God niet moedwillig af en verbrak niet de orde der schepping en de banden van het verbond. Daarom verloochende Hij ook den hemel niet.

Hij heeft gehoorzaamheid getoond aan den Vader en is gered geweest. Ons vleesch is gebroken aan Zijn kruis. Hij is echter ook opgestaan van de dooden toen Hij gerechtigd was van onze zonden. Toen is ons vleesch met heerlijkheid van onverderfelijkheid bekleed.

Daarna voor Hij ten hemel op vol eer.

En voor de oogen Zijner jongeren werd in Zijn

Bevinding is voor God kind onmisbaar. Ze moet er zijn. Ze moet er rijk en volheerlijk wezen. Maar nooit mag de bevinding iets anders zijn, dan bevinding van datgene wat in de Schrift wordt geopenbaard. Zoodra ze ontwaart in een dusgenaamde bevinding, die iets naast of buiten of boven de Schrift zou worden, zou ze geen werk van den Heiligen Geest meer zijn, maar product van eigen inbeelding.

Dr A. KUYPER, E. Voto II, p. 424.

lichaam het stof der aarde, dat uit de woonplaats der menschen is genomen, in de woonplaats van God ingedragen en het is gezet in den troon Gods. Nu hebben wij ons vleesch in den hemel.

Naar Zijn menschheid, in de volheid van het geschapen menschenleven, is het Hoofd aller geloovigen in de woonplaats van God.

Nu heeft het verlost menschenleven zijn richting op den hemel in zijn verlossing weer gekregen.

Het is niet dan ongeloof en weerbarstige verwerping van den Christus Gods indien — soms ook in de kerk, en gedurig in de secte — gezegd wordt: het is niet erg, dat we met de aarde niet klaar kunnen worden — in den hemel is het schoon! Wij zullen den goeden strijd der bekeering strijden en deze schijn-hemelsgezindheid, die leven wil uit het kwade vergeten van de paradijswet, en niet uit de hemelvaart van ons Hoofd, afwerpen.

Onze oude mensch wil deze wet aangaande het vleesch des menschen graag vergeten. Hij wil een vergetelijk hoorder zijn van het Woord Gods omtrent ons met Christus mede-gezet-zijn in den hemel. Hij wil deze vergetelijkheid kleeden in de gedaante van een engel des lichts. Hij wil het voor een hooge trap van vroomheid verklaren, indien wij bij tijden en oogenblikken mystieklijk de oogen sluiten voor den nood van het aardsche leven en de ooren dichtstoppen voor de goede boodschap van de wereld-omvattende genade van Jezus Christus.

Maar onze nieuwe mensch heeft lust en liefde om toe te behoren aan dien Christus, die de orde van hemel en aarde en van ons vleesch herstelde in Zijn Middelaarsgehoorzaamheid. Hij roemt in God, die in de bedeeeling van de volheid der tijden wederom alles tot één vergaderen zal in Christus, beide dat in den hemel en dat op de aarde is. Hij verzorgt het vleesch niet tot begeerlijkheden.

En deze nieuwe mensch kan de corruptie van het leven op aarde zien, en de teekenen der tijden aanschouwen en bidden om den vrede en om een serum tegen de pestilentie en aardschokken registreren en gevaren trachten af te wenden; deze nieuwe mensch kan zijn kerk bouwen en het evangelie prediken in een zinkende wereld; hij kan martelaarsbloed zien vloeien en door Gods genade standvastig blijven in leven en sterven. Want hij is van dien Christus, die ten hemel voer. Daarom gelooft hij in de volheid van het geschapen menschenleven. Daarom gelooft hij en hij zingt het lied van den Christelijken arbeid in dit vergankelijk leven.

Hij zingt bij het werk.

Want ook dit geloof is zonder de werken dood. Maar het is onmogelijk, dat wie Christus door een waar geloof is ingelijfd, niet zou voortbrengen vruchten der dankbaarheid — dat zijn óók goede werken naar de paradijswet Gods aangaande het vleesch des menschen.

Dat vleesch, dat voor den hemel is geschapen. Dat vleesch, dat in Christus in den hemel is!

W.

R. S.